

horizon, sa datation est difficile, car il est fort probable que les travaux modernes de nivellement l'aient rasé.

A retenir le rôle stratégique de cette fortification qui faisait partie de la série des forteresses dressés à partir de la baie de Halmyris, donc près d'Argamum, jusqu'au lieu-dit Topraichioi, rejoignant la route de terre qui suivait la vallée de la Taița jusqu'à Troesmis. C'est fort probablement par là que passait

aussi la route principale venant d'Ibida, dans le sud, et se dirigeant vers le nord, pour toucher Noviodunum et Aegyssus.

Pour conclure, l'auteur se propose de poursuivre les fouilles archéologiques sur ce site, afin de mieux dater les différents ravages subis par la fortification, tout en complétant également le plan de celle-ci et en délimitant l'emplacement des *limitanei* dans la zone *extra muros*.

TOPRAICHIUI 1978 VORLÄUFIGER AUSGRABUNGSBERICHT
(Zusammenfassung)

Verfasser bringt eine spätromische Befestigungsanlage, die im Jahre 1978 durch eine Rettungsgrabung entdeckt worden ist. Die Anlage befindet sich 250 m westlich der Nationalstrasse 22 Tulcea-Constanța, gegenüber dem Kilometerstein 30.

Die Dimensionen der Befestigungsanlage sind 11 × 38 m, wobei die Mauerdicke 3,40 m und das Fundament 2,30 m beträgt.

Im Innern der Befestigungsanlage wurden 5 Besiedlungsschichten entdeckt; die ersten zwei werden mit Valens beziehungsweise Arcadius-münzen datiert. Alle Schichten zeigen heftige Brandspuren, vor allem die Schichten 2 und 3.

Eine grosse Keramikmenge wurde vor allem in der 3. Schicht aufgefunden: Amphoren, Tisch- und Küchenkeramik, die man am Ende des IV und Anfang des V Jahrhunderts datieren kann.

Die beschränkten Dimensionen der Befestigungsanlage, lassen auf einen, von militarisierten Ackerbauer-limitanei- bewohnten, burgus schliessen; die zahlreich aufgefundenen Dolia, könnten ein Hinweis dafür liefern.

Die Befestigungsanlage lässt zwischen dem IV und VI. Jahrhundert einreihen, wobei das Baumoment, hypotetisch, in der Zeit Valens, wie die, in der ersten Schicht aufgefundenen Valens-münze zu zeigen scheint datiert. Die letzte Schicht ist schwerer zu datieren, da es sehr möglich ist, das diese Schicht von modernen Erdarbeiten niveliert wurde.

Es wird die besondere strategische Rolle der Befestigungsanlage unterstrichen als ein Glied der Festungen - Kette, die sich auf dem Ufer der Halmyris-bucht, von Argamum bis Topraichioi, erstreckte; der Weg lief dann weiter im Tal des Taița-Flusses, bis nach Troesmis. Es ist möglich das hier auch der zentrale Strasse, welche Ibida mit Noviodunum und Aegyssus verband, lief.

Abschliessend hofft der Verfasser das die Fortsetzung der Ausgrabungen zur besseren Datierung der Zerstörungsschichten führen wird; gleichzeitig könnten dadurch wichtige Hinweise, für die Ergänzung des Planes und für die Delimitierung der Limitaneisiedlung in der extra muros-Zone erhalten werden.

DOUĂ LOCUINȚE FEUDALE TIMPURI DE LA AEGYSSUS

IOAN VASILIU

0.0. Cercetările arheologice asupra perioadei feudal-timpurii întreprinse în nordul Dobrogei, primate în ansamblu, au un caracter izolat, chiar dacă, fiecare în parte, au fost valorificate științifice. Pentru reconstituirea arheologică și istorică a acestei perioade, se impune organizarea unor cercetări sistematice care să cuprindă întreaga ei problematică.

Din acest punct de vedere sperăm ca cercetările ce se întreprind pe teritoriul cetății Aegyssus¹ să aducă noi dovezi privind procesul istoric, politic și economic ce s-a desfășurat în spațiul nord-dunărean.

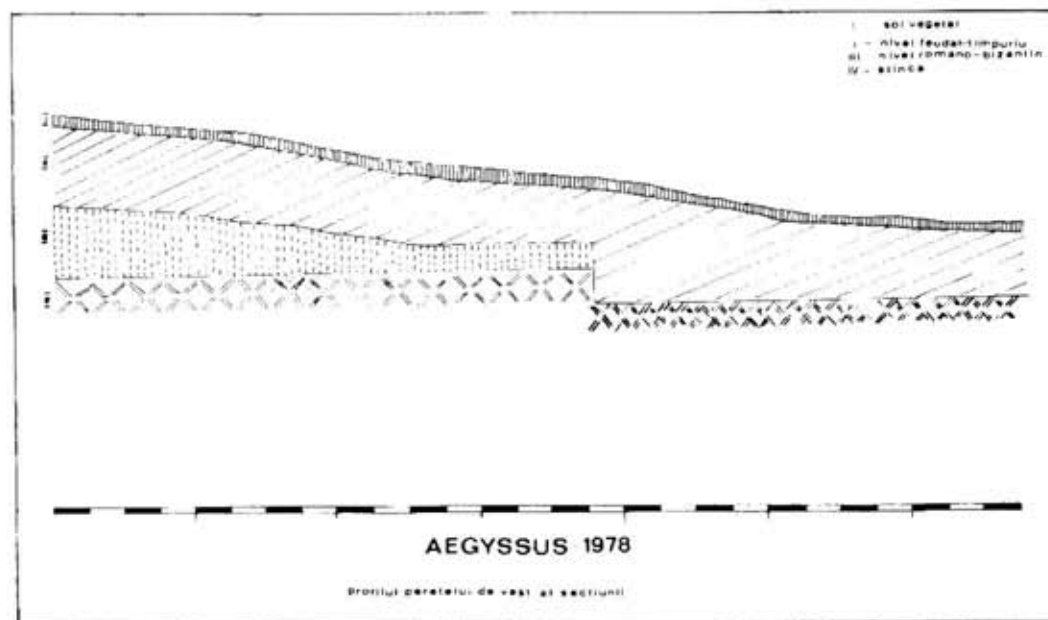
0.1. Caracteristicile geomorfologice ale așezării îngăduie explicarea unor fenomene ca: folosirea pentru așezarea locuințelor a teraselor tăiate în stâncă, fiind ferite în acest fel de inundații și de vânturile puternice ce suflă iarna dinspre nord-est; condițiile prielnice pentru practicarea agriculturii, creșterii vitelor și pescuitului; proveniența materiilor prime pentru practicarea meșteșugurilor.

0.2. Faptul că locuirea feudal-timpurie suprapune pe cea romano-bizantină, dovedește nu numai continuitatea culturală și cronologică, ci și stabilitatea așezărilor în regiunea nord-dunăreană.

1.0. În cadrul campaniei din 1978 au fost dezvelite două locuințe² de formă patrulateră. Amenajarea locuințelor nu a necesitat prea mult adâncirea suprafeței destinată încăperilor, podeaua găsindu-se, față de nivelul de călcare feudal timpuriu, la adâncimi nu prea mari.

1.1. Locuința nr. 1, aflată pe terasa II³, la mică adâncime de suprafața actuală a solului (0,25 m), are formă patrulateră, cu laturile de 3,20 m și respectiv 2,60 m; adâncimea podelei față de nivelul feudal-timpuriu de călcare fiind de 0,40 m. Cantitatea mare de cenușă și fragmentele de lemn ars descoperite, dovedesc că, la construirea ei s-a utilizat material lemnos, indicând totodată și cauza încetării funcționării: incendiul. Neîntind depistate gropile de fixare a parilor, luând în considerație și caracteristicile geomorfologice ale terenului, emitem ipoteza că pereții erau fixați pe tâlpici de lemn aplicate pe marginile spațiului de locuit.

1.2. Inventarul este format în exclusivitate din ceramică. Vasele lucrate la roată aparțin atât populației locale cât și categoriilor aduse din import.

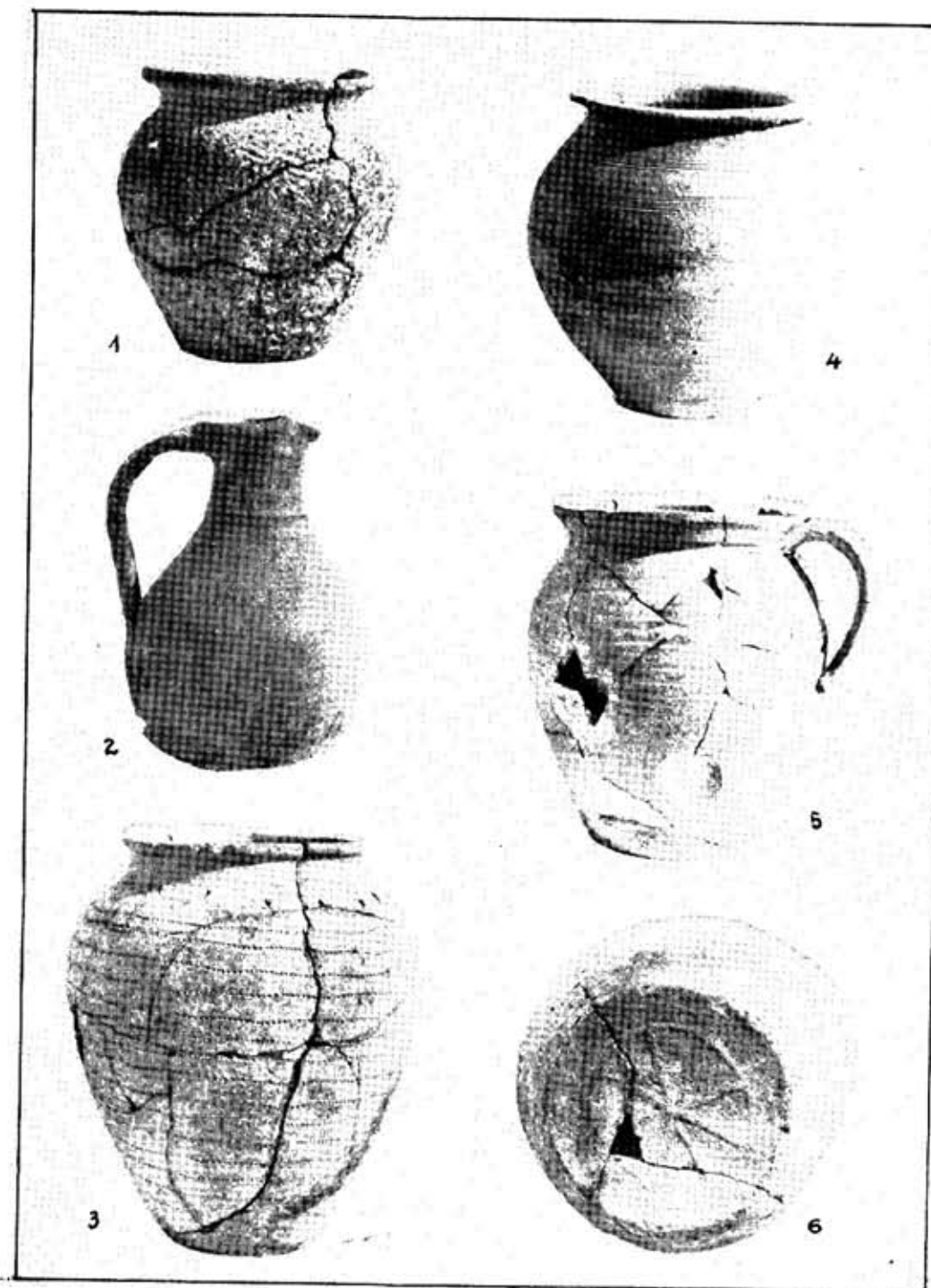
PL. I. — PROFILUL PERETELUI DE VEST AL SECȚIUNII
 PL. I — PROFIL OUEST DE LA SECTION DU MUR
 DIE I-STE TAFEL — DAS PROFIL DER WESTWAND DES DURCHSCHNITT

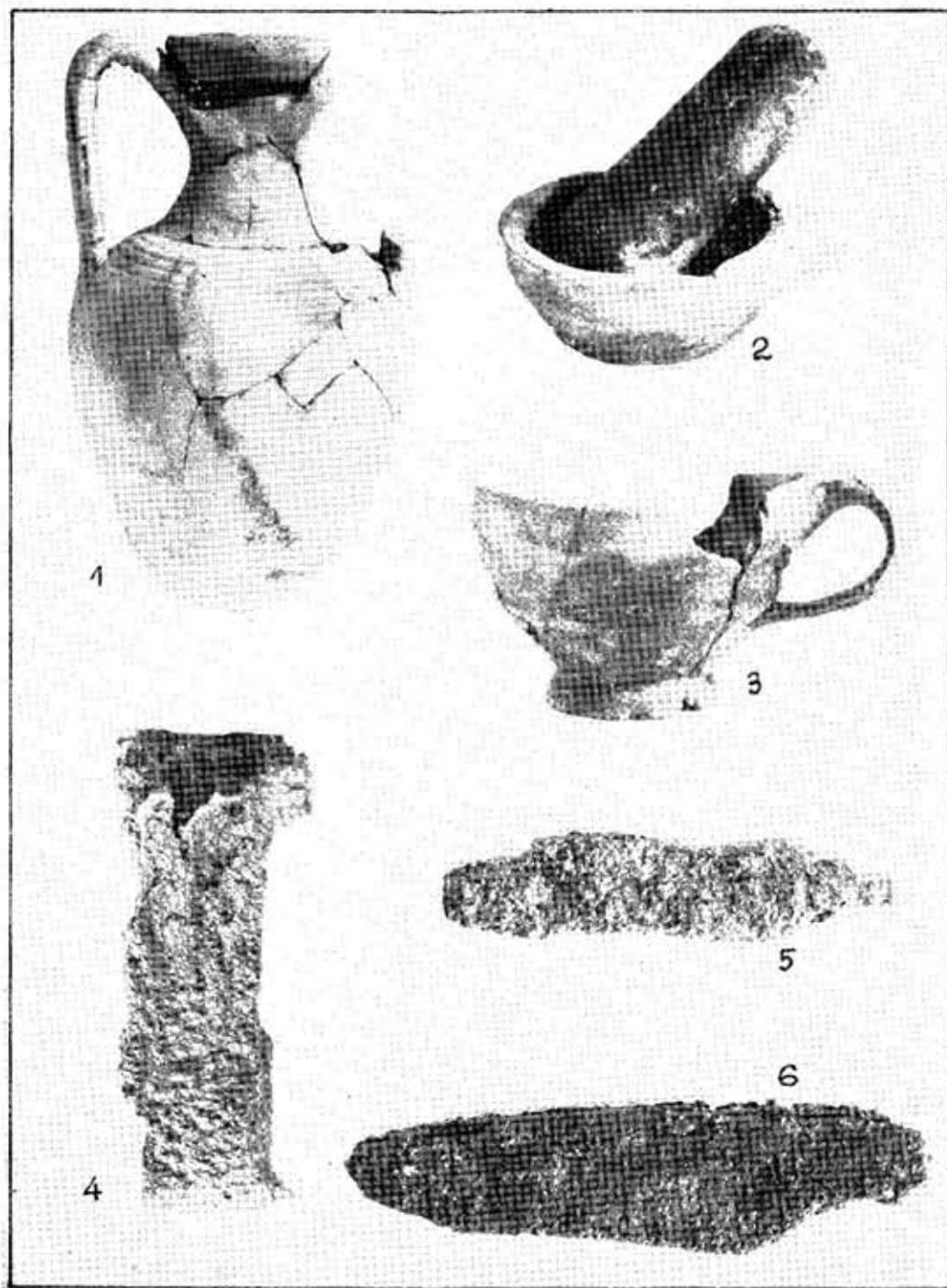
1.3. Categoria ceramică de culoare cenușie, având ca degresant nisip și pietricele în cantitate mare, căpătînd în urma arderii aspect zgrunțuros, este documentată printr-un vas borean de dimensiuni mici (Pl. II/1), cu buza rotunjită, răsfrîntă la exterior, gît secund, umeri bombajați, corp tronconic, fundul plat. Pe umeri și corp este decorat cu incizii

- PL. II. — 1. VAS BORGAN (SF. SEC. XI)
 2. ULCIOR — GURA TREFLATĂ (SEC. XI)
 3. VAS BORGAN (SEC. XI)
 4. VAS BORGAN (SEC. XI)
 5. OALĂ CU TOARTĂ (SEC. XI)
 6. MARCĂ DE OLAR

- PL. II — 1. POT — BOCAL (FIN DU Xe SIÈCLE)
 2. BROC — À EMBOUCHURE TRÈS FLÉE (XIe SIÈCLE)
 3. POT — BOCAL (XIe SIÈCLE)
 4. POT — BOCAL (XIe SIÈCLE)
 5. POT À ANSE (XIe SIÈCLE)
 6. MARQUE DE POTIER

- DIE II-STE TAFEL — 1. DAS EINKOCHFÖRMIGGEFÄSS (DAS ENDE DES X-TE JAHRHUNDERT)
 2. DAS KRUG (DAS XI-TE JAHRHUNDERT)
 3. DIE EINKOCHFÖRMIGVASE (DAS XI-TE JAHRHUNDERT)
 4. DIE EINKOCHFÖRMIGVASE (DAS XI-TE JAHRHUNDERT)
 5. DER TOPF MIT NUR EINEM HENZEL (DAS XI-TE JAHRHUNDERT)
 6. EIN TÖPFERMERKMAL

III

orizontale, peste care se suprapun inciziile în val. Cronologic, se încadrează în limitele ultimului sfert al secolului al X-lea, avînd analogi la Dinogetia⁹, Capidava⁵ și Păcuinl lui Soare⁶.

1.4. Ceramica cenușie, lucrată la roată avînd ca degresant numai nisip, este prezentă printr-un vas borean, o oală cu o toartă și un fund de vas cu mearcă de olar.

Vasul-borean (Pl. II/3) de dimensiuni mari aparține tipului cu buza rotunjită, răsfrîntă spre exterior, gîtul înalt, umerii bombăți, corpul tronconic, fundul plat. Umerii și corpul pînă aproape spre fund sînt decorate cu „rotița”, iar pe gît ornamentul constă dintr-o „ghirlandă”. Din punct de vedere cronologic acest tip este caracteristic începutului secolului XI, avînd analogii în așezarea de la Dinogetia⁷.

Oală cu toartă (Pl. II/5) are gura largă, buza plată, prevăzută cu o șanțuire la exterior, gîtul redat printr-o simplă incizie între buză și umerii bombăți, corpul tronconic, fundul plat. Toarta plată în secțiune se prinde de buză și sub regiunea diametrului maxim. Decorul constă din incizii orizontale, paralele, dispuse pe umeri și corp pînă la nivelul inferior de prindere al torții⁸.

Fundul de vas cu mearcă de olar (Pl. II/6) prezintă excizat un semn de origine magică⁹, cu analogii la Dinogetia¹⁰. Cronologic, aparține grupei a II-a de la Dinogetia (sf. sec. X — încep. sec. XI).

1.5. Categoria ceramică importată cuprinde vase lucrate din pastă de bună calitate, bine frămîntată și arsă oxidant.

Vasul-borean de dimensiuni mici (Pl. II/4), cu buza rotunjită, răsfrîntă spre exterior, gîtul scund, umerii bombăți, corpul ovoidal, fundul plat, este decorat pe umeri și corp cu grupe de linii orizontale incizate.

Ulciorul cu gura treflată (Pl. II/2), gît înalt, corp ovoidal, fundul plat, prezintă pe gît două excizii orizontale, paralele și este decorat pe corp cu incizii fine și linii oblice de culoare roșie obținute prin lustruire. Cronologic, această categorie este specifică începutului secolului XI¹¹.

2.0. Locuința nr. 2, situată pe terasa I¹², la 0, 15 m adîncime față de nivelul actual al solului, are aceeași formă patrulateră, laturile fiind de 3 m și respectiv 2,60 m,

PL. III — 1. AMFORĂ PIRIFORMĂ, CU MÂNSI USOR SUPRAÎNĂLȚATE

2. MOJAR CU FRECĂTOR

3. CUPĂ CU DOUĂ TORȚI SMĂLȚUITĂ VERDE-OLIV

4. TOPOR — TESLĂ

5. LAMĂ DE CUȚIT

6. BRĂZDAR DE PLUG

PL. III — 1. LE AMPHORE PIRIFORME À ANSES SURHAUSSÉS

2. MORIER ET PILON

3. COUPE À DEUX ANSES ÉMAILLÉES, VERTE-OLIVE

4. HACHE EN FER

5. COUTEAU

6. SARC DE CHARRUE

DIE III-TE TAFEL — 1. DIE BIRNFÖRMIGAMPFORE, SIE HAT SEINE HENKEL EIN WENIG ÜBERERRICHTCT

2. MÖRSEK UND DER REIBER

3. DER BECHER MIT DEM ZWEI HENKEL SEINER SCHMELZ HAT GRÜN-OLIVEN-FARBEN

4. EIN HACHE

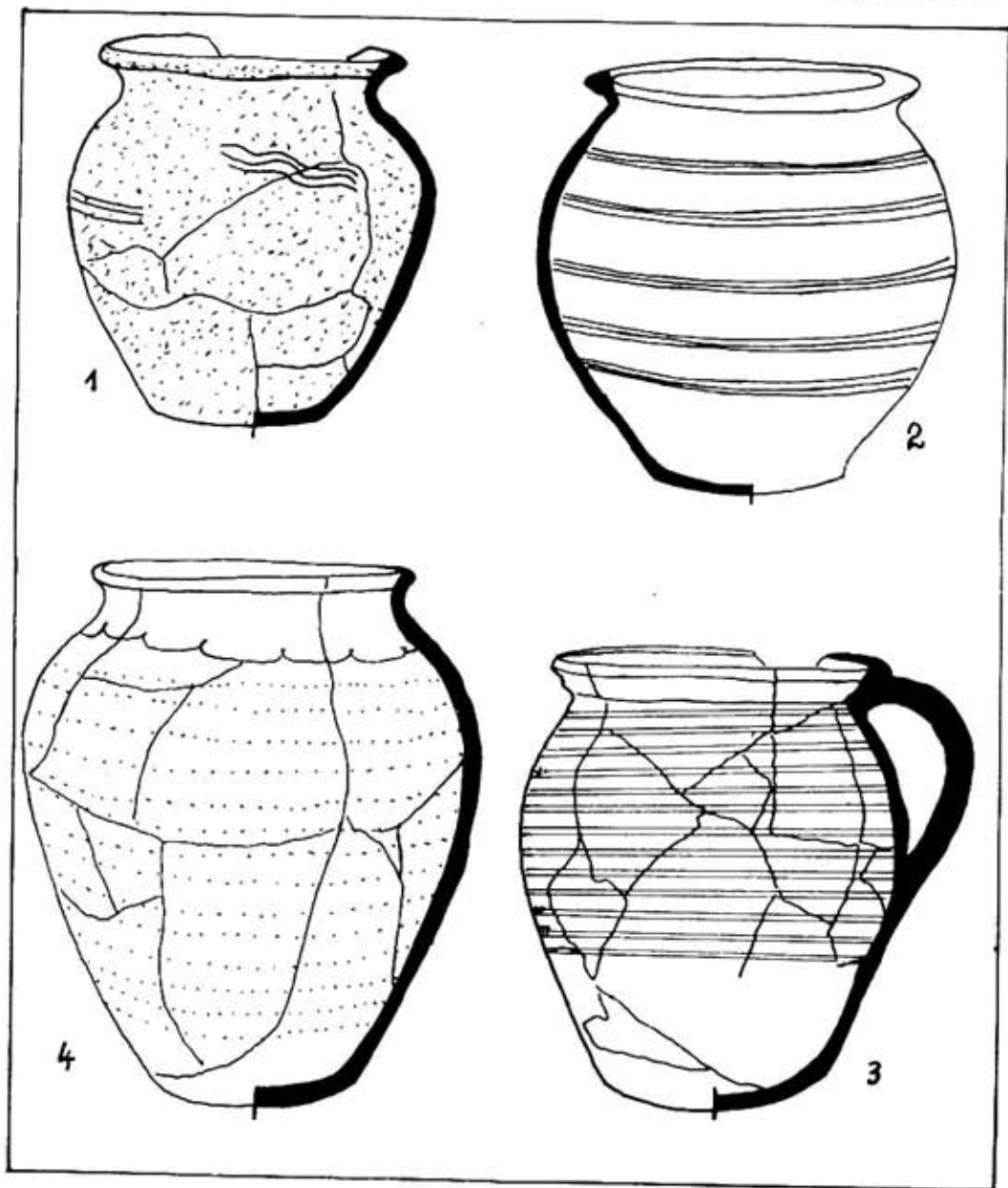
5. EIN MESSERBLÄTTCHEN

6. DURCHFURCHER EINES PFLUG

adâncimea podelei față de nivelul de călcare feudal-timpuriu este de 0,25 m. Afirmațiile făcute pentru locuința nr. 1 cu privire la modul de construcție și la cauza încetării funcționării ei, sînt valabile și în cazul locuinței nr. 2.

2.1. Inventarul descoperit este mai variat față de cel al locuinței nr. 1, alături de ceramică aparținînd și obiecte de metal

2.2. În colțul sud-vestic al locuinței a fost găsit un depozit alcătuit dintr-un număr de 15 amfore, luate din pastă de bună calitate care în urma arderii a căpătat culoare

IV

cărămizie sau galben-portocalie. Aparțin tipului cu toartele ușor supraînălțate (Pl. III/1). Caracteristicile acestui tip sînt gura în formă de pilnie, mărginită de o buză răsfrîntă la exterior în formă de guler, și mănșile plate în secțiune prinse cu capătul superior puțin mai sus de mijlocul gîtului, depășind cu cîțiva cm buza răsfrîntă de care sînt lipite, curbîndu-se în loc și căzînd vertical pe umăr. Umerii sînt puternic bombăți, corpul ovoidal, fundul rotund. Grosimea pereților variază în jur de 1 cm. Înălțimea lor este de cea, 0,50 m, și capacitatea de 7—10 litri. Diametrul maxim variază în jur de 0,85 m. În zona umărului și a fundului sînt decorate cu caneluri orizontale. Excepție face un singur exemplar de dimensiuni mai mari, decorat pe gît, umeri și corp cu grupe de striuri orizontale. Pe gîtul unora dintre ele sînt incizate diverse semne: runice și litere grecești, indicînd probabil capacitatea vaselor. Cronologic, se încadrează în limitele sec. X—XII. În Dobrogea au analogii la Dinogetia¹³ și Mangalia¹⁴.

2.3. Prezența acestui tip de amfore feudal-timpuriu la Aegyssus, se explică prin relațiile comerciale ale așezării, cu diferite centre din Dobrogea, sau chiar cu orașe din Imperiul bizantin, venind în sprijinul dovedirii relațiilor economice, politice și culturale a așezărilor de la Dunărea de Jos cu Bizanțul, în secolele X—XII.

2.4. Pe latura nordică a fost descoperit inventarul metalic și o mare cantitate de oase de pește, ceea ce dovedește că locuitorii așezării de la Aegyssus se îndeletniceau cu pescuitul.

Brăzdarul de plug (Pl. III/6), unicat în nordul Dobrogei — cu dimensiunile de: 37 cm lungime și 8,5 cm lățime, are grosimea maximă la bază — 3 cm, subțîindu-se spre vîrful ascuțit.

Toporul-teslă (Pl. III/4) aparține tipului cu ascuțitul puțin arcuit asimetric ca formă, dreptunghiular în secțiune, cu muchiile laterale arcuite. Nu putem preciza nici forma și nici diametrul orificiului de fixare a cozii, datorită stării fragmentare în care a fost descoperit.

Lama de euțit (Pl. III/5), puternic corodată, lungă de 5,3 cm, avînd lățimea maximă la bază, lungă coadă, subțîindu-se spre vîrf, se prezintă fragmentară. Coada lată, subțire este de asemenea fragmentară. Are analogii în așezarea de la Dinogetia¹⁵.

2.5. În același context cu inventarul metalic au mai fost găsite următoarele obiecte:

Cupă cu două toarte (Pl. III/3), buza înaltă, dreaptă, rotunjită, umeri drepecți, corpul tronconic, fundul inelar. Buza, umeri și corpul sînt delimitate între ele prin excizii orizontale. Toartele se prind de buză și în regiunea diametrului maxim. În interior pereții sînt acoperiți cu smalt verde-oliv¹⁶.

Mojar (Pl. III/2) și frecător a căror domeniu de utilizare nu-l putem indica cu precizie. Aparțin din punct de vedere cronologic, începutului secolului XI.

PL. IV — 1. VAS BORCAN (SF. SEC. X)

2. VAS BORCAN (SF. SEC. XI)

3. OALĂ CU TOARTĂ (SEC. XI)

4. VAS BORCAN (SEC. XI)

PL. IV — 1. POT-BOCAL (FIN DE Xe SIÈCLE)

2. POT-BOCAL (XIe SIÈCLE)

3. POT À ANSE (XIe SIÈCLE)

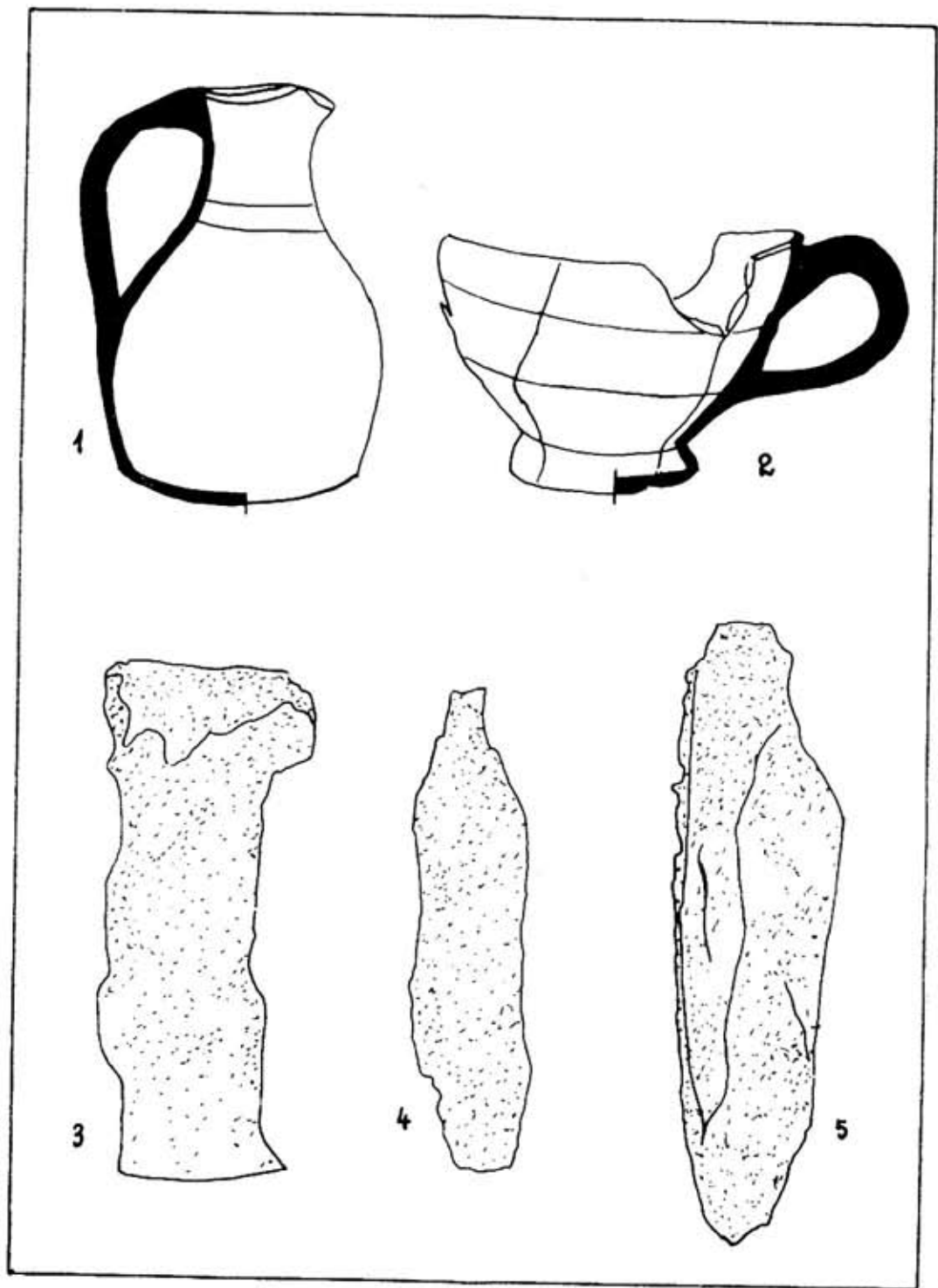
4. POT-BOCAL (XIe SIÈCLE)

DIE IV-TE TAFEL 1. DAS EINKOCHFÖRMIGGEFÄSS (DAS ENDE DES X-TE JAHRHUNDERT)

2. DAS EINKOCHFÖRMIGGEFÄSS (DAS ENDE DES XI-TE JAHRHUNDERT)

3. DER TOPF MIT NUR EINEN HENZEL (DAS XI-TE JAHRHUNDERT)

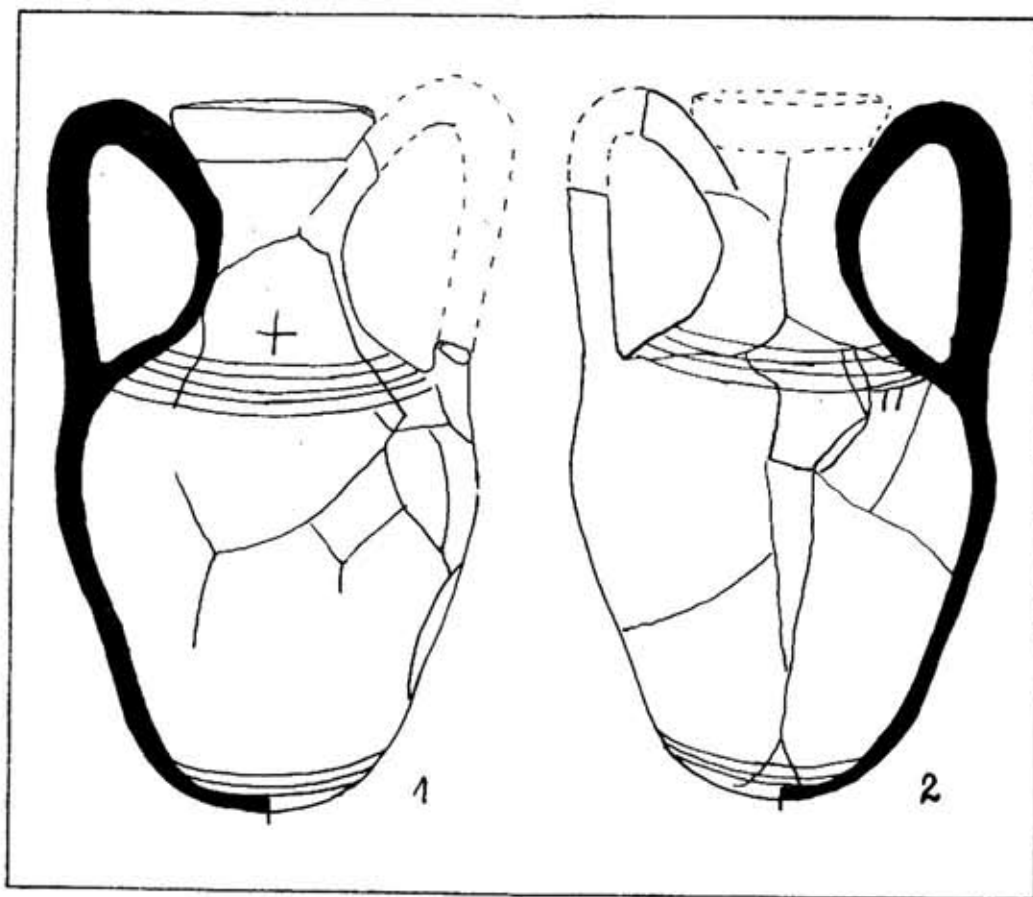
4. VAS EINKOCHFÖRMIGGEFÄSS (DAS XI-TE JAHRHUNDERT)

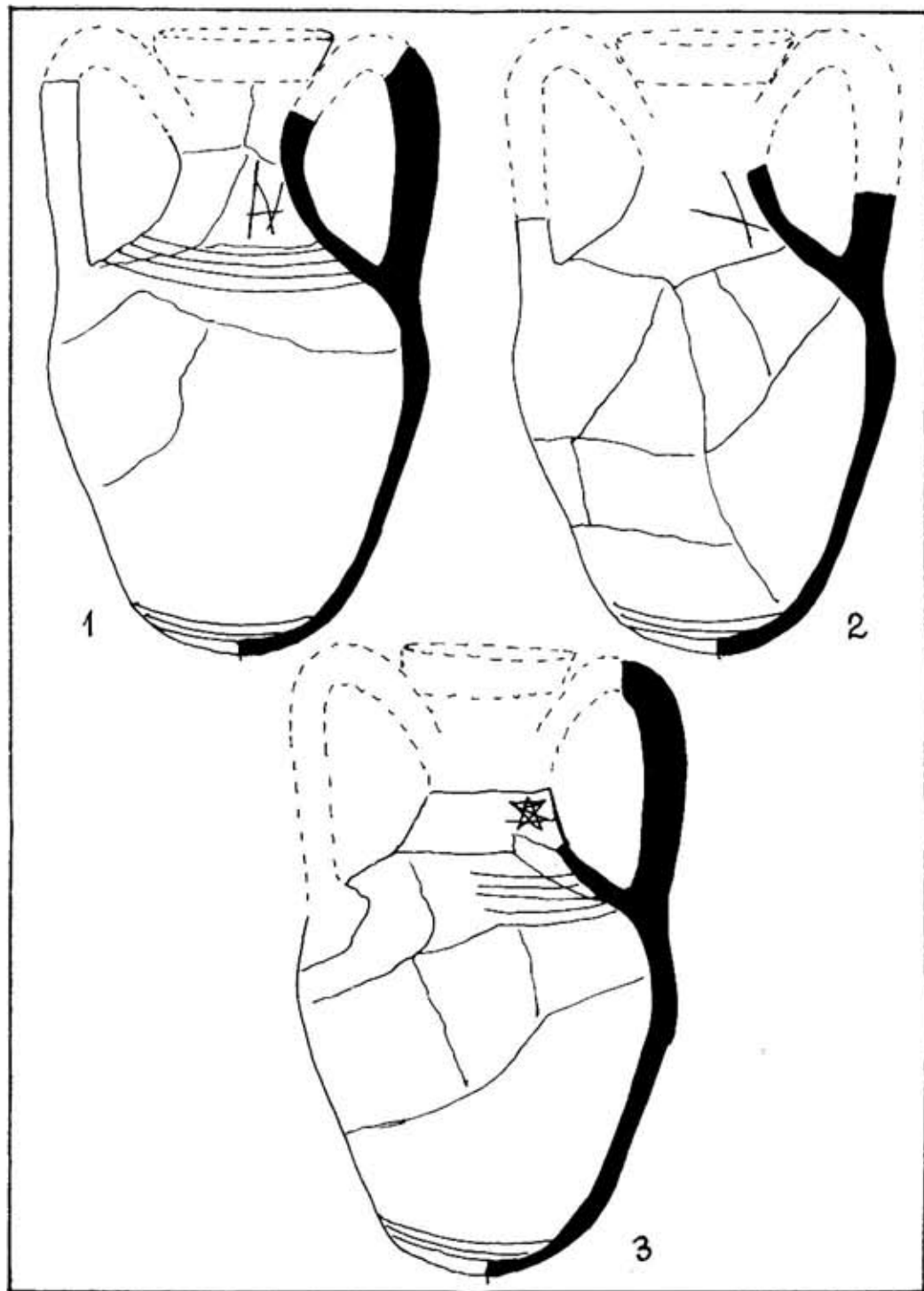

PL. V - 1. ULCIOR - GURA TREFLATĂ (SEC. XI)
 2. CUPĂ CU DOUĂ TOARTE SMĂLȚUITĂ VERDE-OLIV
 3. TOPOR - TESLĂ
 4. LAMĂ DE CUȚIT
 5. BRĂZDAR DE PLUG

PL. V - 1. BROUC - À EMBOUCHURE TRÈS FLÉE (XIe SIÈCLE)
 2. COUPE À DEUX ANSES, ÉMOILLÉES, VERTE-OLIVE
 3. HACHE EN FER
 4. COUPEAU
 5. SARC DE CHARRUE

DIE V-TE TAFEL - 1. DAS KRUG (DAS XI-TE JAHRHUNDERT)
 2. DER BECHER MIT DEM ZWEI HENKEL, SEINER SCHMELZ HAT GRÜN - OLIVEN-FARBEN
 3. EIN HACKE.
 4. EIN MESSERBLÄTTCHEN
 5. DÜCHFÜRCHER EINES PFLUG

3.0. Locuirea romano-bizantină, suprapusă de cea feudală-timpurie este documentată printr-o mare aglomerare de chirpici care prin ardere a căpătat culoarea cărămizie.

Platforma locuinței nu a fost degajată în întregime, astfel, nu putem indica forma și nici dimensiunile ei exacte.

3.1. Materialul ceramic recoltat din dărîmătură (sec. VI—VII), aparține populației hăștinase (Pl. VIII/1—5). Fragmentele descoperite fac parte din vase-borean cu buza îngroșată, rotunjită, răsfrîntă la exterior, umerii puternic bombați și din categoria cu buza subțire, gîtul ușor schițat, corpul globular. Pasta conține în compoziție o cantitate mai mare sau mai mică de nisip și pietricele¹⁷.

4.0. Pe baza analizei stratigrafice și a inventarului ceramic descoperit, cele două locuințe au funcționat în perioada de timp cuprinsă între sfîrșitul sec. X și începutul sec. XI, fiind distruse de un puternic incendiu, survenit probabil în urma unei invazii de la începutul sec. XI¹⁸.

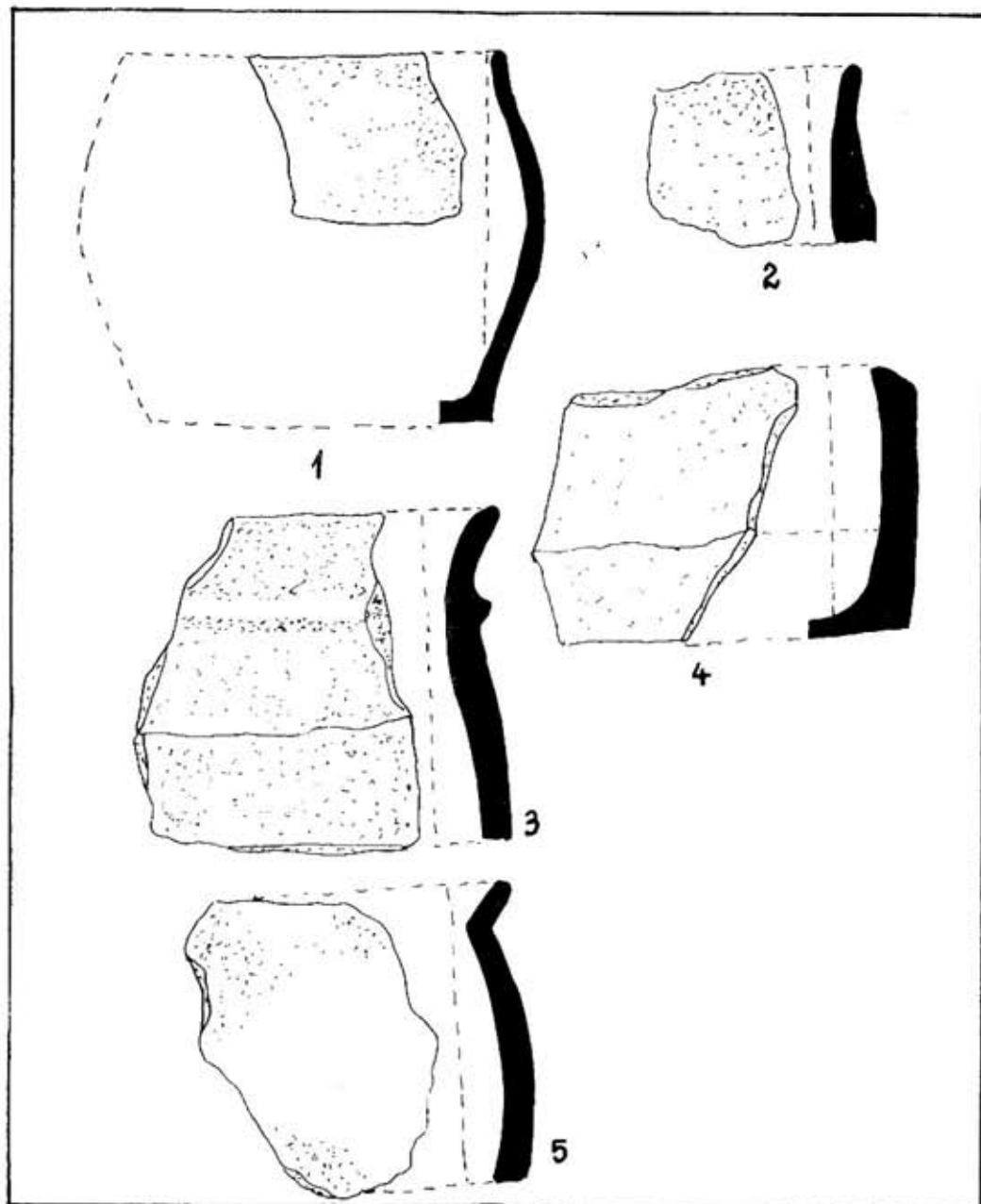
NOTE

- Săpăturile de la Aegyssus au început în anul 1974, locuirea feudal-timpurie fiind documentată prin locuințe-bordei și ceramică. Monedele descoperite o încadrează în limitele sec. X—XI. Vezi A. Opaît, *Aegyssus 1976 — Raport preliminar*, în *Pontica* X, 1977, p. 307—310.
- Conform carioajului general al cetății Aegyssus, cele două locuințe sînt amplasate în caroul II₁₁. Vezi A. Opaît, *op. cit.*, fig. 1.
- Vezi profilul peretelui de vest al secțiunii (fig. 1).
- Gh. Ștefan, I. Barnea, M. Comșa, E. Comșa, *Dinogetia I. Așezarea feudală timpurie de la Bisericiuța-Gârâu*, fig. 94, 95.
- Gr. Florescu, R. Florescu, P. Diaconu, *Capidava*, Monografie arheologică, vol. I, Pl. II/6, Pl. XII/4. Pentru aceeași problemă vezi și: Dan Gh. Teodor, *Territoriul est-carpatic în secolurile V—XII c.n.*, fig. 58/7; C. Cîrjan, *Ceramica de epocă feudal-timpurie, descoperită pe teritoriul orașului Constanța*, în *Pontica* 2, 1968, p. 373—393; M. Comșa, *Ca privire la evoluția culturii balcano-dunărean în secolele IX—XI*, în *SCIV*, I, 1963, p. 107—120.
- P. Diaconu, D. Vilceanu, *Păcuiul lui Soare I*, fig. 23.
- Dinogetia I*, fig. 79/3; vezi și M. Comșa, *op. cit.*, C. Cîrjan, *op. cit.*
- M. Comșa, *Cultura materială veche românească*, fig. 10/3, 8; P. Diaconu, D. Vilceanu, *op. cit.*, fig. 48.
- Dinogetia I*, p. 206.
- Dinogetia I*, fig. 133/3.
- Vezi R. Florescu, *Unle observări cu privire la ceramica decorată cu culoare roșie din așezarea Bizie de la Capidava*, în *SCIV*, IX, 1958, I, p. 131—138; I. Barnea, *Noi descoperiri din epoca feudalismului timpuriu la Dinogetia-Gârâu, jud. Tulcea* (1963—1968), pl. 19/4, în *Materiale*, X, 1973.
- Vezi nota 3.
- Dinogetia I*, fig. 195/1; I. Barnea, *Amforele feudale de la Dinogetia*, în *SCIV*, V, 1951, 3—4, p. 513—530; idem, *Relațiile dintre așezarea de la Bisericiuța-Gârâu și Bizanț*, în sec. X—XII, în *SCIV*, IV, 1953, 3—4, p. 641—671.
- I. Barnea, *Descoperiri arheologice din epoca feudală de la Mangalia* în *Materiale*, VI, 1959, p. 906—907, fig. 3/1.
- Dinogetia I*, fig. 38/10; vezi M. Comșa, *op. cit.*, fig. 92.
- Dinogetia I*, fig. 146; C. Nicolescu, *Ceramica smălțuită din secolele X—XV în lumina ultimelor cercetări arheologice*, în *S.C.I.A.*, VI, 1959, 2, p. 87.
- Dan Gh. Teodor, *op. cit.*, fig. 19; idem, *Descoperiri arheologice la Sipol-Succava*, în *Materiale*, IX, 1970, p. 375—382; Gh. Coman, *Evoluția culturii materiale din Moldova de sud în lumina cercetărilor arheologice cu privire la secolele V—XII*, în *Memor. Atîmq.*, III, 1971, p. 482—484; idem, *Cercetări arheologice în sudul Moldovei cu privire la secolele V—XI*, în *SCIV*, XX, 1969, 2, p. 284—289.
- P. Diaconu, *Les Connaiss au Bas-Danube*, Ed. Acad. R.S.R., București, 1978, p. 79 și urm.

PL. VI—VII AMFORE PIRIFORME CU SEMNE INCIZATE PE UMERI.

PL. VI—VII LES AMPHORES À LETTRES INCISÉES

DIE VI—VII—TE TAFEL DIE BIRNFÖRMIGAMPFORE MIT DEN EINSCHNITTENZEICHEN

VIII

PL. VIII. 1-5. CERAMICĂ APARTINÂND POPULAȚIEI AUTOHTONE (SEC. VI-VII)
 PL. VIII. 1-5. CÉRAMIQUE APARTENANT À LA POPULATION AUTOCHTONE (VI-VIIe SIÈCLE)
 DIE IX-TE TAFEL. - 1-5 - DIE TÖPFERKUNST DIE SIE ANGEHÖRT DEN UREINWOHNER

DEUX HABITATIONS PRÉ-FÉODALES
 DE LA AEGYSSUS
 (Résumé)

Pendant la campagne de 1978 à Aegyssus on a découvert deux habitations pré-féodales emplacements sur des terrasses creusées dans les rochers. Les habitations appartiennent au type de semi-huttes de forme rectangulaire ayant les cotes de 3,20, 2,80 et 3,60 m.

Quant à son système de construction les murs étaient fixés sur des patins de bois,

placés aux extrémités de la surface des huttes. L'inventaire se compose du matériel céramique encadré dans les limites des Xe-XIe siècles et des objets en métal.

Les habitations ont fonctionné jusqu'environ le premier quart du XIe siècle, quand elles ont été détruites par un puissant incendie.

ZWEI FRÜH FEUDALISTISCHE WOHNUNGEN
 (Zusammenfassung)

Während der archäologische Ausgrabung im Jahr 1978 bei Aegyssus, zwei frühfeudalistische Wohnungen aufgedeckt wurden. Diese Wohnungen werden auf den Terrassen, die wurden im Felsblock durch schneiden, gestellte.

Die Wohnungen angehören das Halbhüttestypus und sind sie Viereckförmig mit der Seiten: 3,20/2,80 m und 3,60 m.

Betreffend um das Konstruktionssystem vorstellen wir dass sind die Wände auf die

Holzbohlen fest angesetzten. Auch sind diese Holzbohlen an den Ränder der bewohnbar Fläche.

Das Inventar dieses Wohnungen besteht aus Keramikmaterial und aus Metallobjekten. Die Töpferkunstmaterial sich ordnet in X^e-XIe te Jahrhunderte ein.

Die Wohnungen waren in Betrieb bis in erste Viertel des XIe te Jahrhundert wenn haben sie durch eine kraftvolle Feuersbrunst zerstört.